

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vniversalis Historiæ Ecclesiasticæ Medvlla

Pareus, Daniel

Francofurti, 1633

Hæretici.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64973](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64973)

edicta contra Christianos promulgavit, & persecutionem in eosdem acriter exercuit.

Nerva Cocceius, occiso Domitiano, Christianis pacem dedit, & in exilium eiectiones in patriam reuocauit: inter quos etiam fuit Iohannes Evangelista, qui à Domitiano in pathmon insulam relegatus fuerat.

EPISCOPI ROMANI.

Linus, natione Tuscus, primus est, quem scriptores plerique post petrum ponunt. Fungtus est Episcopatu Romano annis II. mensibus 3. diebus 12. Decollatus scribitur anno secundo Titi Vespasiani: anno Christi 82.

Lino in Episcopatu Romano successit Cletus, si platinæ & Nauclero credimus: Irenæus, Eusebius, Hieronymus, & alii, nullam prorsus Cleti faciunt mentionem: sed Anaclerum, natione Græcum, proximum post Linum ponunt: qui tyranni Domitiani iussu martyrio sit coronatus. Alii sub Traiano capite truncatum fuisse scribunt: & Lino successisse Clementem, natione Romanum; huic demum Anaclerum. Tam certa est pontificum Romanorum successio.

HÆRETICI.

Tamet si vna cum Apostolorum vera doctrina etiam enata est pseudoapostolorum falsa religio, zizania cum tritico; tamen minus periculi fuit.

fuit ab Hæreticis, quoad superstites Ecclesiæ vixerunt Apostoli: ex quo etiam Virgo appellata est Ecclesia, vsque ad Apostolorum mortem. Simul ac vero illi sublatis sunt, turba hæreticorum erupit, & miserabiliter Ecclesiam labefactavit, consensum laceravit, & errore labæque fæda contaminatos innumerabiles homines seduxit.

Simon Magus, Samaritanus, omnium, quæ sub Euangelio postea secutæ sunt, hæreseon fons & parens fuit: Vnde illius hæresis matrix & radix omnium appellatur. Cæpit hæc Simonitarum hæresis sub initium imperii C. Caligulæ, circa annum à Christo passæ sextum. Cum igitur iam Euangelium propagaretur, inimicus ille diabolus Zizania seminare vna cum bono femine in agro Domini statim studuit. Quotquot etiam fuerunt postea hæretici, suas feces ex hoc Simonianorum cæno hauserunt. Discessit autem Simon Magus ex Samaria Romam, vbi temporibus Claudii & Neronis adeo inclaruit, vt iussu Claudii statua ipsi & ara collocata sit, cum hac inscriptione: Simoni sancto DEO. Tandem præstigiæ ipsius detectæ sunt, & cum in cælum se euolaturum esse iactitasset, ex sublimi decidit, & fracto crure miserrime periit.

Hymenæus, & Philetus tempore Pauli Apostoli, sub Nerone, Ecclesiam turbarunt, circa annum à passæ Christo 34.

Menander, à quo Menandriani hæretici, fuit Simonis Magi conterraneus, & discipulus

primarius, homo spurcissimus & impiissimus; cuius vitæ exitus quis fuerit, non est annotatum à scriptoribus. Vixit Romæ sub Tiro Imperatore, circa annum à Christo passò 49. Hæc hæresis Simonianorum blasphemias, vt serpens serpentem, & nati viperæ matrem ipsam absumpsit, vt suo nomine innotesceret; quæ tamen ipsa, vt ait Epiphanius, statim esse desit. Nam à Saturniana & Basilidiana hæresi deleta est.

Ebion, à quo Ebionitæ; virus suum sparsit sub Domitiano Imp. cum adhuc in terris ageret D. Iohannes Euangelista. Huius sectæ homines statim se in varias partes & diuortia alii ab aliis secuerunt, vt à se ipso tandem dissidet mendacium:

Nicolaus, à quo Nicolaitæ; tam fœda dogmata disseminauit, circa initium Imperii Domitiani, vt pudor sit dicere. Volunt hunc ipsum Nicolaum vnum fuisse ex septem illis Diaconis, qui ab Apostolis consensu Ecclesiæ primi electi fuerant. Durauit pauco tempore hæc hæresis ipso Nicolaitarum nomine: postea tamen interpolata à Gnosticis & Valentinianis reuixit.

Cerinthus, à quo Cerinthiani, sub Domitiano, temporibus Iohannis Euangelistæ hæresim suam in Asia præsertim minore, & Syria, euulgauit. Iohannes Euangelista, in balneum aliquando lauandi causâ ingressurus, postquam illic esse Cerinthum audiuit, abiit, locum exoratus; & adiecit, se vereri, ne balneum ipsum

concederet, in quo tantus hostis veritatis lauis-
set. Nomen ipsum Cerinthianorum statim cō-
cidit, sed Carpocratiani & Samosatreniani hanc
ipsam blasphemiam nouis nominibus restitue-
runt, & sustentarunt.

IMPERATORES ROMANI A
Traiano ad Constantinum
Magnum.

Variæ fuerunt periodi & ætates Ecclesiæ.
Prima ætas integerrima omnium fuit ab
Apostolis ad Traianum. Secunda ætas à Tra-
iano ad Constantinum Magnum etiam tolera-
bilis fuit: licet Ecclesia occupata circa contro-
uersias de persona Christi cum hæreticis, de of-
ficio eius non tam accuratè semper docuerit; &
vt ad martyria & ieiunia, aliaque opera alacrio-
res redderentur Christiani, in illorum laudes
nimis nonnunquam effusa fuerit: interim ser-
uabatur fundamentum; nec tunc Idololatriæ,
Inuocationes sanctorum, nundinationes Missa-
rum, portentosum dogma transubstantiatio-
nis, & aliæ huiusmodi blasphemix irrepre-
rant.

Vlpus Traianus, natione Hispanus, per suos
cōsiliarios tertiam Christianis iussit inferri per-
secutionem, quæ durauit fere 40. annos.

Ælius Hadrianus à Christianorum persecu-
tionibus cessauit, rescripto prohibens, ne vllus
condemnaretur ob Christiani nominis profes-
sionem, nisi sceleris alicuius conuictus esset.

Hic